

РЕШЕНИЕ

№ 6648

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7091** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] против Решение без номер и дата /за което са изпратени съобщения на 31.05.2021г./, постановено по нахд № 12022/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 14-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 411178-F404592/21.02.2019г. на Началник сектор „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закон за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ за извършени четири броя нарушения на чл.39, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, са наложени четири отделни имуществени санкции, всяка в размер на по 500.00 лв.

С касационната жалба се иска оспореното решение да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановено друго решение, с което да се отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно и неправилно. Искането се мотивира с това, че съдът неправилно е приложил санкционната разпоредба на чл.185, ал.2 от ЗДДС към описаното в НП и АУАН

„бездействие”, като е приел, че неразпечатването на дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет е нарушение на чл.39, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Изложени са и аргументи за това, че СРС неправилно не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се представлява. С молба от 08.10.2021г. процесуалният представител - адв. П. заявява, че поддържа жалбата и изразява становище по същество на спора.

Ответникът по касационното оспорване – Централно управление на Националната агенция по приходите [населено място], не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за неоснователност на жалбата.

Предмет на касационното оспорване е решение без номер и дата, постановено по нахд № 12022/2019г. по описа на Софийски районен съд. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 31.08.2018г. е извършена проверка в търговски обект - автосервиз „В. и Син” в режим на работа. Установено е, че за дните 15.01.2018г., 10.07.2018г., 07.08.2018г. и 17.08.2018г. от фискалното устройство в обекта не е отпечатван пълен дневен финансов отчет за дните с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби. Извършените нарушения не са довели до неотразяване на приходи от продажби на стоки и услуги. Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП за четири нарушения на чл.39, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., всяко от които е санкционирано с административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление, поради това, че е издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Страните не спорят по фактите. Касаторът навежда доводи за неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1, се налага имуществена санкция - за юридическите лица, в размер от 500 до 2000 лв., а съгласно ал.2 на чл.185 от ЗДДС извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по

неговото прилагане, се налага имуществена санкция - за юридическите лица, в размер от 3000 до 10 000 лв., като когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1. Нормативният акт по прилагане на чл.118 от ЗДДС е Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/. С нормата на чл.39, ал.1 от Наредбата / приложима ред. ДВ, бр.76/2017г./ е въведено задължение за лицето по чл.3 да отпечатва пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби. Лицето по чл.3 от Наредбата е всяко лице, което регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект. Като лице по чл.3 от Наредбата дружеството жалбоподател е ангажирало отговорността си по чл.39, ал.1 от Наредбата четири пъти - за дните 15.01.2018г., 10.07.2018г., 07.08.2018г. и 17.08.2018г., тъй като за посочените дни от фискалното устройство в обекта не е отпечатван пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби.

След изменението на Наредбата, с ДВ бр.52 от 2019г. за част от лицата по чл.3 от Наредбата отпада задължението да се отпечатва дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден, както и да се съхранява по досега действащия ред. За лицата по чл. 3, използващи ЕСФП това задължение не отпада. Предвид безспорното установяване на четирите нарушения, правилно СРС е постановил решение, с което е потвърдил процесното НП.

Неоснователни са касационните възражения, че квалифицирайки нарушенията по чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС административно наказващият орган /АНО/ е наложил имуществени санкции в по-голям размер и за по-тежко нарушение. Както вече съдът посочи размерът на имуществената санкция по чл.185, ал.1 от ЗДДС е от 500 до 2000 лв, а по чл.185, ал.2 от ЗДДС е от 3000 до 10 000 лв. Като е определил санкцията по чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС освен, че правилно е приложил закона /предвид факта, че нарушенията не са довели до неотразяване на приходи от продажби на стоки и услуги/, АНО не е утежнил положението на търговеца с неправилно определен размер на наказанието.

В случая е неприложима и разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушенията са типични за вида си и не се характеризират с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Разпоредбата на чл.28 от ЗАНН не е приложима по отношение на всяко констатирано нарушение, което не е довело до отчитане на приходи. Приложението ѝ е изключение, при констатирана малозначителност. В случая не може да се приеме малозначителност на случая след като касаторът е осъществил четири нарушения на една и съща разпоредба в период от около осем месеца.

Принципът на пропорционалност не е нарушен при определяне на санкцията. Определени в минимално предвидения в закона размер четирите имуществени санкции не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигане на целите на закона. респ. ще имат възпиращ ефект.

По тези съображения оспореното съдебно решение е правилно. Касационната жалба е неоснователна.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение /без номер и дата, съобщенията за което са изпратени на 31.05.2021г./, постановено по нахд № 12022/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.